

(המשך מעמוד 11)

נמשכת כרבע שעה, כשכל הבעיות נפתרות ללא ויכוח ובהסכמם. כאן היתה מצפה למשקפי אופים הפתעה נוספת. באמתלה שאין אנו פנויים להמתין לארוחת-הצהרים המשותפת, היינו אנו חוזרים לבאר-שבע. המצרים, אשר העמידו פנים שהם נוסעים לאבו-עגילה, היו מצטרפים אלינו בנסענו לבאר-שבע, אליה היינו מגיעים במצב רוח מרומם, לאחר שהצלחנו לסדר את משקפי אופים. שם היינו מבקרים בבית החייל, עורכים תחרות טניס שולחן, סועדים את לבנו, ולפנות ערב מלחים את הקצינים ה מצריים לעזה.

★ ★ ★

בעת האירידיה ששררה בינינו הומנו את המשלחת המצרית לביקור בקיבוץ גבעת-ברנר. הם קיבלו את הומננו בהתלהבות. לאנשי גבעת-ברנר אמרנו כי הם מארחים קצינים מצבא טורקיה. ואכן, במשך הביקור פלט מדי פעם המלווה, חבר הקיבוץ אוטו כהן, שידע את טורקיה ומיטרת: "כמו אצלכם בטורקיה". (לאחר זמן מה נודע לי כי אוטו כהן הבחין בנשיון הי-הסעיה שלנו, אלא שהמשיך לשחק את תפקידו בנאמנות). הקצינים המצריים — קולונל מחמוד ריאד, מייגור צלאח גוהר וקפיטן שוקרי — גילו התעניינות רבה בביקור. אחת מתגובותיו של ריאד היתה: "מדוע אתה מכנה את חברי הקיבוץ, פלא-חיים?" קשה היה עליו לכנות את הפלאח המצרי והחקלאי הישראלי בשם אחד. בי-ראותו את מפעלי התעשייה של הקיבוץ, שאל: "וכל זאת אתם מוציאים מן החקלאות?"

ההסכם בדבר חילופי השטחים והיחסים ששררו בינינו לבין המשלחת המצרית הי-ביאו בעקבותיהם הסכמים נוספים לשיתוף-פעולה במיסגרת פעולת ועדת שביתת-הנשק. בעקבות סיורי מישורות ממונעים של צה"ל לאורך "דרך הג'יפים", הביע ריאד את חש-שותיו מפני אירידיה בין המישור הממונע לבין חושבי הכפרים לאורך קו שביתת-הנשק. השבתי לריאד שמאחר שאנו מעוניי-נים הן באבטחת הגבול והן בהבנה בין שני הצדדים, אולי כדאי היה שיחידה ממונעת של חיילים מצריים תצטרף אל היחידה הי-ישראלית לסיור משותף לאורך הגבול. ריאד הגיב בחיוב והבטיח להמליץ על כך בפני הממונים עליו.

לאחר שניתן האישור, היה מישור ממונע מצרי-ישראלי מסייר מדי יום ביומו לאורך קו שביתת-הנשק. שתי היחידות היו יוצאות בכל בוקר מן הקילומטר ה-95 בכביש עזה עד לקצהו הדרומי של קו שביתת-הנשק, על כביש רפית-ניצנה. לרגל הסיור המשותף הראשון נערך מיסוד חגיגי בשדה ה-סתוח ליד קו שביתת-הנשק. נישאו דברים מפני יושב-ראש ועדת שביתת-הנשק ומפני נציגי מצרים וישראל בועדת-המישנה. כולם הביעו תקווה ששיתוף-פעולה זה יגבר עד להתפתחות יחסים תקינים בין שתי המדינות. בימים הראשונים לסיורים נסעו החיילים איש במכונית יחידתו, אולם לאחר ימים אחד-דים נפלו כל המחיצות. חיילים ישראליים עברו למכונית הסיור המצרית ולהיפך. בי-חניות סעוד במשותף, ולא הבחנת כי לסניך חיילים השוריים להלכה ביחסי לוחמה איש עם רעהו.

הימים בניצנה נתמשכו מאד, אך הלילות היו ארוכים עוד יותר. היתה זו מושבה מוזהרת ביותר המנותקת מן העולם כולו. לא קיבלנו עיתוני בוקר ולא המתנו לבואו של החר. לבו מן הרכב של ועדת שביתת-הנשק לא חלף על פני המושבה כל רכב אחר. אורחים לא היו צפויים. מצב זה של בדידות רק הגביר את הצורך ביחסי הבנה ביני לבין הנציג המצרי.

החשדנות נעלמה. לא פעם, כשהיה ריאד חוזר מקאהיר, היה מביא עימו פריסת-שלום מגמאל עבד-אל-נאצר, אשר שימש אז כמד-ריך באקדמיה הצבאית בקאהיר. באותם ימים נודע לנו כי קולונל ריאד עומד לשאת אשה. מטעם המשלחת הישר-אלית בועדת שביתת-הנשק הוגשה לו מתנת נישואין והוא קיבלה בהתרגשות.

... החיים בועדת שביתת-הנשק התנהלו על מיינוחות. תקריות ובעיות לא זיעזעו את שלחנתו ואת ריקמת היחסים בינינו. ו-שני הגבול היו כפני ועדת שביתת-הנשק.

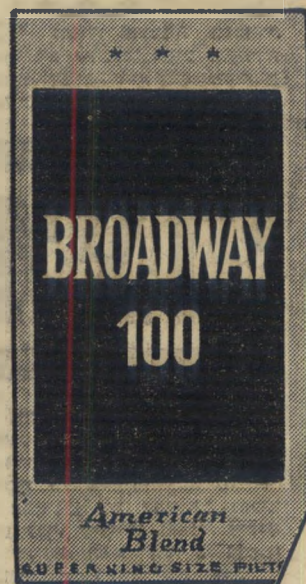
ירוחם כהן משאיר את התיקנות הגנוזות תלויות באחיר, מבקשות תשובה לשאלה: מדוע התקלקלה ההתחלה המעודדת הזאת? מדוע הפכו יחסי-הידידות האלה למלחמה מחודשת?

הוא עצמו מסתפק בסיפור העובדות. את ומסקנות חייב הקורא להסיק בעצמו.

ה"חיני" וה"חקסי"

"מיני" השמלה —
"מקסי" חסיגריה
בארץ 100 מ"מ,
"סופר קינג-סייז"
תערובת אמריקאית
20 סיגריות 1.50 ל"י
קנה! נסה! ותהנה!

BROADWAY 100

תוצרת דובק - ערבות לט"ב!